

izhaja vsak terek, četrtek in sobota. — Cena: Za celo leto 56 K, za pol leta 28 kron, za četrt leta 14 K, za 1 mesec 5 kron. Posamezna številka stane 60 vinarjev. Na pismene naročbe brez pošiljave denarja se ne moremo ozirati. Naročniki naj pošiljajo naročnino po poštni nakaznici. Reklamacije glede lista so poštne proste. Nežankljani dopisi se ne sprejemajo. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

NOVA DOBA

Uredništvo in upravljalstvo se nahaja v Zvezni tiskarni v Celju, Strossmayerjeva ulica št. 3. Oglasi se računajo po porabljenem prostoru in sicer: za navadne oglase po 45 v od 1 mm, za poslana, naznanila občnih zborov, naznanila o smrti, zahtevale itd. 75 v od 1 mm, za reklamne novice med tekstom 3 K od vrste, Mali oglasi (največ 4 vrste) 6 K. Pri večkratnih objavah popust. Rokopisi se ne vračajo. Telefon št. 65.

IZDAJA IN TISKA ZVEZNA TISKARNA V CELJU. ODGOVORNI UREDNIK VEKOSLAV SPINDLER.

Mirovna pogodba.

(Izveleček mirovne pogodbe, ki jo je sklepila Avstrija dne 10. septembra 1919 z zveznimi državami v Saint-Germainu.) Kraljestvo Srbij, Hrvatov in Slovencev.

Avstrija se odrekla v korist države SHS vsem pravicam in zahtevam do dežel, ki leže onstran avstrijskih meja in so bile s to ali s kako drugo poznejšo pogodbo priznane državi SHS. (Člen 47.)

Varstvo manjšin.

Država SHS odobrava, da vzamejo zvezne države v mirovno pogodbo z državo SHS določila, ki jih smatrajo potrebna za varstvo narodnih, jezikovnih in verskih manjšin v državi SHS. Obseg in način finančnih bremen bivšega avstrijskega cesarstva, ki bi jih morala prevzeti država SHS z ozirom na od Avstrije prevzete dežele, določa člen 203. Avstrija prizna iz naslova prava in brez kake formalnosti kot avstrijske državljanke vse osebe, ki imajo ob času pravomočnosti te pogodbe v avstrijski državi domovinsko pravico (pertinenza) in nimajo kakega drugega državljanstva. (Člen 51, 52, 64.)

Državljanstvo.

Vse osebe, ki imajo domovinsko pravico v ozemlju, katero je spadalo poprej pod Avstro-Ogrsko monarhijo, dobijo brez vsega in z izključitvijo avstrijskega državljanstva — državljanstvo one države, ki ima na tistem ozemlju suvereno pravico. (Člen 70.)

Ne glede na določbo člena 70 pa dobe osebe, ki so pridobile domovinsko pravico v ozemlju države SHS po 1. januarju 1910, jugoslovansko državljanstvo samo pod pogojem, da dobe za to dovoljenje države SHS. (Člen 76.)

Oni, ki za členu 76 omenjeno dovoljenje ne prosijo, ali pa jim je isto odbito, zadobe po zakonu državljanstvo one države, ki ima suvereniteto v onem ozemlju, kjer so imeli poprej domovinsko pravico. (Člen 77.)

Osebe čez 18 let, ki svoje avstrijsko državljanstvo izgubijo in pridobe po zakonu novo državljanstvo v smislu člena 70, lahko tekom enega leta po sklepu mirovne pogodbe optirajo (volijo) pripadnost k oni državi, kjer so imeli domovinsko pravico poprej, kakor so dosegli domovinsko pravico v novem ozemlju. Mož optira obenem tudi za svojo ženo, stariši za otroke pod 18. leti.

Osebe, ki optirajo, morajo tekom naslednjih 12 mesecev preložiti svoje bivališče v ono državo, za katero so optirale; smejo pa obdržati nepremično premoženje, katero so imele v ozemlju one države, v kateri so stanovale pred opti-

jo. Vse premoženje premoženje pa smejo vzeti seboj in jim ni treba plačati nikakršne carine ali pristojbine za iz- in uvoz. (Člen 78.)

Opcija narodnih manjšin — v 6 mesecih.

Osebe, ki imajo domovinsko pravico v kakem ozemlju bivše avstro-ogrške monarhije, kjer se po plemenu in jeziku od večine prebivalstva razlikujejo, lahko tekom 6 mesecev po sklepu te pogodbe optirajo za Avstrijo ali SHS državo, kjer je pač večina prebivalcev, ki govorijo z njimi isti jezik ali pripadajo istemu plemenu. Določbe člena 78 glede opcijske pravice veljajo tudi tu. (Člen 80.)

Obe državi se zavezuje, da čuvata svobodno izvrševanje opcijske pravice. (Člen 81.)

Omožene žene sledijo v vseh teh določbah stanju moža, otroci pod 18. leti pa starišem. (Člen 82.)

Splošne določbe.

Avstrija mora takoj izročiti udeležnim in asociiranim vladam vse arhive, registre, načrte in listine, ki zadevajo civilno, vojaško, finančno, sodno ali drugo upravo odstopljenega ozemlja. Če bi se posamezne listine odtegnile, jih mora Avstrija na zahtevo zopet izročiti. Če pa zadevajo te listine tudi avstrijsko upravo in bi jih slednja ne mogla izročiti brez znatne škode, pa mora Avstrija prizadejati državam sporočiti njih vsebino, ravno tako pa tudi slednje Avstriji. (Člen 93.) (Dalje prih.)

Protest proti nasilju antante.

Jadransko vprašanje dospelo je v zadnji stadij. Nasilno postopanje antante, njen ultimatum naši vladi in stališče antantnega časopisja izzvalo je po vsej Jugoslaviji največje ogorčenje in glasen odpor. Vsa kraljevina, ljudstvo, stranke brez razločka, vlada in vsa javnost zasleduje z vso napetostjo razvoj dogodkov, ki postajajo za našo mlado državo usodopolni. Skoraj nimamo izraza, da bi označili postopanje nebrzdanih imperijalizma, ki nam hočejo zavdati udarec, zato, da smo bili njih zavezniki takrat, ko se je šlo za njih lastno kožo. Vse njihove obljube bile so le hlinjenje, zlorabljal so naše zaupanje v svoje pohlepne namene, sedaj pa, ko se jim je z našo pomočjo posrečilo odvrniti lastno propast, smo jim ničla, zahtevajo svoj levov delež.

Proti temu nasilju pa nimamo skoraj nobenega sredstva; neko upanje nam še daje Amerika, o katere stališču pa še dosedaj tudi nimamo nobene jasnosti.

ko porečejo: mrtev je eden. Jeden prostak kakor kakovo sčene.

Cela slika se po bliskovo pojavlja pred menoj: To je bilo davno; sicer pa je bilo vse, vse moje življenje, ono življenje, ko še nisem ležal tu s prebitimi nogami, tako davno... Šel sem po ulici, gruča ljudi me je ustavila. Tolpa je stala in molče gledala nekaj belega, okrvavljene, kar je žalobno cvilo. Bil je mal lep psiček: Konjski tramvaj ga je povozil. Umiral je kakor jaz tu-le. Nek čišnik ka-li je razrnil množico, prijel psička za šijo in ga odnesel. In tolpa se je razšla.

Odnese li kdo mene? Ne, leži in umri. In kako lepo je življenje! Onega dne, ko se je pripetila nesreča s psičkom sem bil srečen. Hodil sem nekako upijanjen; pa saj so bili dan vzroki. Spomini ne mučite me; ostavite me! Bivša sreča, sedajne muke... da bi ostale sedajne muke vsaj same in bi me ne trapi-li še spomini, ki me silijo k primeram... O brige, brige, hujše ste od ran.

Ali vroče postaja. Sonce žge. Odpiram oči, vidim isto grmovje, isto nebo, samo da v luči dneva. Aha, in tam je tudi moj sosed. Da, to je Turek, mrtvec. Kak ogromen je! Poznam ga. To je tisti. Pred menoj leži človek, ki sem ga

Edina naša opora smo si sami, majhni sicer proti svojim »zaveznikom«, vendar žilavi. Cel naš troimeni narod predramil se je v teh dneh iz resignacije. Kakor v Sloveniji, za katere najboljše dele se bje ta boj, tako iz Hrvaške in Srbije, prihajajo klci ljudstva. Naša omladina, inteligenca in proletarijat, obrtništvo, trgovci, rokodelci in delavci, organizacije in društva, naši begunci iz vseh delov zasedenega ozemlja, vsi, vsi, mali in veliki, kmetje in posli, ves narod, od nežnih otrok do sivih starcev se vzpenja, da da duška svoji ogorčenosti, svoji ozlovoljenosti napram nanasitnim oderuhom, kršiteljem narodnih pravic, napram današnjim mogočnejšem, ki na podlagi svojih zastarelih principov, tajnih pogodb in drugih mahinacij znašajo svojo moč nad majhnimi narodi.

Iz vseh krajev naše združene domovine, iz Beograda, iz Zagreba, Sarajeva in Dalmacije, Splita, Zadra, Ljubljane, Maribora, Ptuja... od Save do Vardarja, kliče ljudstvo brez razločka vere, političnega prepričanja in svojih teženj, skupno s svojo vlado, vsemu nasilju nasproti odločni: »Ne!«

Kakor je stališče vlade v teh dneh težavno, vendar ima ista lahko zavest, da je ljudstvo pripravljeno jo podpirati s vso svojo močjo. Kakor se tudi v notranjosti poteguje vsak je uveljavljanje svojih lastnih nazorov, tako stoji strnjena falanga naroda napram zunanjemu pritisku. Glasen protest celokupnega našega jugoslovanskega naroda in konečna odločitev vlade naj pokažeta svetu izven naših meja, da živi tu narod, ki se zaveda svojih pravic in ki zna zahtevati, da se mu prej ko slej dopusti prostor na solncu, kakor uživajo istega vsi drugi civilizirani narodi sveta! Z nasiljem pa bi sprevrnila antanta položaj zopet v nevaren stadij in te odgovornosti naj se zavedajo oni, ki nam vsiljujejo končno nepravilno rešitev naših, sicer majhnih, a življenskopojnih zahtev. Brez ugoditve ne bo miru in prej ali slej dosegla bo roka pravičnosti vse nasilnike, prej ali slej si bo naš mladi narod — dorastel junak — vzel svoje pravice sam!

Resnica o klerikalni polomiji v Šmarju.

Obljubili smo o dogodku na klerikalnem shodu v Šmarju dne 22. tm. objaviti resnici odgovarjajoče poročilo. Evo je:

Dne 22. tm. je priredila »Kmečka zveza« in »Slov. kršč. soc. zveza« v Šmarju »izobraževalni tečaj s poučnim predavanjem«. Ta naslov bila je le krinka, pod katero se je skrivala politična

ubil. Zakaj sem ga ubil?

Mrtev leži on tu, okrvavljen. Čemu ga je usoda prignala sem? Kdo je on? Morebiti, da ima tudi on staro mater — kakor jaz? Dolgo bo ona po večerih posedala na pragu svoje uboge kočice in bo pogledavala na daleki sever, ne pride-li njen nenagledni sin, njen pomoč in zaščita...

A jaz? Jaz tudi... Jaz bi se celo menjal z njim. Kako je on srečen: ne sliši nič, ne čuti ne bolečih ran, ne smrtnih brig, ne žeje. Bajonet mu je šel naravnost v srce. Glej, na monturi je velika, črna luknja; okrog nje je vse krvavo. To sem napravil jaz.

Nisem hotel tega. Nisem hotel nikomu, zla ko sem šel na vojno. Misel, da bom tudi jaz moral ljudi ubijati, mi je bila nekam tuja. Predstavljal sem si samo, kako bom jaz krogom nastavljal svoje prsi. In šel sem in nastavljal.

In kaj pa zdaj? Bedak, bedak! A tale nesrečni fellah (na njem je egiptovska uniforma) — on je še manje kriv. Predno so jih posadili kakor slaničke v sodček na parobrod in jih odvezli v Carigrad, on gotovo ni slišal ni o Rusiji ni o Bolgariji. Veleli so mu iti in on je šel. Če bi ne bil šel, bi ga začeli bitti s palicami, ali pa bi mu bil morda kak paša pogljal kroglo iz

hujškarija. Iz prižnice je oznanil kaplan Munda, da naj gre ljudstvo po maši v dvorano gostilne Habjan. Vse »Marijine device« so se zbrale v ospredju dvorane, za njimi mladeniči in mošje. Prišlo je mnogo duhovnikov iz okolice; iz Maribora pa sta prišla urednik Žebot in kaplan Krajnc. Med poslušalci je bilo veliko pristašev JDS in SKS. Govornika Krajnc in Žebot sta govorila skoro 4 ure. V obeh govorih pa ni bilo nič poučnega, ampak samo blatenje deželnega predsednika dr. Žerjave, zasmehovanje vlade, uradnikov, političnih nasprotnikov itd., kakor so ga zmožni edinole Žebot in apostol Krajnc ter njih klerikalni poveljniki. K tem govorom so prosili nekateri poslušalci, ki jim je šlo za stvar in kateri niso spadalci ravno k »pobožnim ovčicam«, za besedo. Klerikalni petelini pa nobeni teh prošenj niso ugodili, akoravno so jih slišali čisto iz bližine. Na vsako tako prošnjo so zagnale »device« v ospredju krohot in klerikalna učenjaka sta robantila naprej po brezvercih. Na moše, ki so prosili za besedo, padale so psovke kakor žganjariji, brezverci, ropariji, liberalci itd. Okrog 1. ure popoldne preril se je gosp. Anderluh do odra proseč za besedo. Med tem pa je zaklical Žebot: »Prakleti žganjariji, le pridite gor; saj se vas nič ne bojimo!« Na ta izziv pa je sledilo takoj dejanje. Množica je navalila preko »deviškega kordona« na oder, potegnula Krajnc in Žebota, ki se je lovil za stebel, ter ju s poštenimi kmečkim pestmi obdelovala. V prerivanju dobil je tudi predsednik župan Stoklas svoj delež in nič premalo jih ni izkupil sladkogorski kaplan Somrek. Vhodna vrata v dvorano je branil nek ves razkuštrani duhovnik ter potipaval kosti svojega roistva. Ker je postal izhod premajhen, vdrle so jo prve »device« skozi okno, za njimi pa druge »ovčice«. Tako so spraznili pristaši JDS in SKS dvorano. Cela tolpa, nji naprej Žebot, ki si je na žreblju odril roko, zagnala se je proti farovžu, ki je hipoma bil podoben čebelnjaku. Tam se je razvil velik krohot in klicanje »Živio dr. Žerjav«, »Živio demokratska stranka«, »Živio samostojna kmečka stranka!« Pri tej ekspediciji Žebota dobili so naši pristaši spise, pravila in pisana hujskanja s podpisami »generalov« dr. Hohnjeca v roke, ker jih je mož pri naglem odhodu — pozabil.

Laž je torej, da je bilo to »poučno predavanje«, ker zgoraj označeni spisi dokazujejo nasprotno, ako ne bi bili že poslušalci sami označili shoda kot hujskanje proti vladi. Laž je, da bi bil kdo Žebota sunil z nožem in laž je tudi, da bi zmogel g. Habjan z 20—30 možmi pregnati 600 do 700 »krščanskih somišljenikov«. Gospodje Žebot, Krajnc, Stoklas, revolvera v prsi. Šel je na dolgem, trdnem pohodu od Stambula do Ruščuka. Mi smo napali, on se je branil. Ko pa je videl, da mi — strašni ljudje, ki se ne bojimo angleške puške patentov Peabody in Martini — le lezemo in lezemo kar naprej, se ga je lotil obupen strah. Ravno, ko je hotel uiti, je neki mal človek, ki bi ga on mogel ubiti z enim udarom svoje črne pesti, priskočil in mu posadil bajonet v srce.

Kaj je on zakrivil?

In kaj sem zakrivil jaz, četudi sem ga ubil? Česa sem jaz kriv? Zakaj me muči žeja? Kdo ve, kaj znači ta beseda! Celo takrat, ko smo šli po Rumuniji in delali v strašni vročini štirideset stopinj pohode po petdeset vrst (kilometrov), nisem čutil kar čutim sedaj. Ah, da bi vsaj kdo prišel!

Bože moj! V svoji ogromni čutari ima gotovo vode. A treba se splaziti k njemu. To bo stalo truda. Vseeno, poskusim.

Plazim se. Noge se vlačijo, oslabele roke komaj premikajo odrevenelo telo. Do (rupla) sta skoraj dva sežnja, a za me je to več — ne več, ali huje nego svojih deset vrst. — Vendar moram. Grlo gori, žeje kakor ogenj. Umreš skorje brez vode. Vendar pa, morebiti...

Četiri dni.

Ruski spisal Vsevolod M. Garšin, poslovenil Vinko V. Gaberc.

(Dalje.)

Ležim z zakritimi očmi, dasi sem se že davno probudil. Noče se mi odpreti oči, ker čutim skoz zaprte vehe solnčni svet: če odprem oči, jih bo svetloba bodla. Pa saj je bolje, da se ne genem... Včeraj (zdi se mi, da je bilo včeraj) so me ranili. Minil je dan, prošla noč, projde drugi dan in noč, jaz umrem. Vseeno. Bolje, da se ne zmezim. Telo le naj ostane lepo na miru. Kako lepo bi bilo ustaviti tudi delovanje možganov. A tega ne moreš nikakor zadržati. Misli, spomini tesnijo po glavi. Sicer pa, saj ne bo več dolgo; skoro bo konec. Samo v časnikih ostane nekaj vrstic, da so naše izgube baje neznatne: Ranjenih toliko, ubit dobrovoljcev-enoletnikov Ivanov. Ne, še imena ne napišejo; samo na krat-

* V uradnem poročilu o bitki pri Ajaslarnu, kjer je bil Garšin ranjen, pa stoji pisano: »Dobrovoljec-enoletnik prostak V. Garšin je s primerom osebne hrabrosti potegnil tovariše za seboj na napad, tekom katerega je bil sam ranjen v nogo.

V. G.

Somrek in komp., pa si naj zapomnijo, naj ne hodijo več v Šmarje, ker Šmarčani ne dopustijo blatiti vlade, njenih naprav in njenih mož, ne da bi hujškačem in obrekovalcem ne izplačali takoj njih zaslužene kazni — če treba, s svojimi tridimi kmečkimi pestmi, zoper katere bi se tudi kak v črni suknji skrit »revolver« izkazal preslaboten!

Gospodje okrog »Slovenca«, ali vas ni sram, da stvar tako zavijate, ko pa ves narod govori o tem, kako ste zopet pogoreli! Tako vam gre ena postojanka za drugo! Vse protivljenje in vsi sklepi vaših »somišljenikov« ne bodo pomagali rešiti vas končnega propada. Saj morate vendar že uvideti, da vam sledijo vaše »ovčice« samo do gotove meje, potem pa postanejo iz njih »kostruni« ter vam odrečejo pokorščino, ker si upajo imeti svoje lastno prepričanje, katerega pa vi mkakor ne morete dopustiti, ker se van s tem izvije vaše glavno orožje!

POLITIČNE VESTI.

Ultimatum naši vladi je samo predlog Angleške in Francoske. »Jugoslavija« prinaša izvirno poročilo iz Beograda, da je naša vlada dobila iz Washingtona važno brzojavko, v kateri se ji sporoča, da ameriška vlada in posebno Wilson ne odobrava ultimata, in mu ne priznava nobene obveznosti, ker je bil sklenjen ne le brez soglasja, ampak celo brez sodelovanja Amerike. Wilson se slejkoprej energično protivi izvedbi londonskega pakta.

Naša vlada pričakuje informacij iz Amerike. »Jutarnji list« objavlja telefonično vest, da je naša vlada zaprosila vsled ultimata informacij pri Zedinjenih državah. Po sprejemu istih bo formulirala odgovor antanti. V Beogradu se nestrno pričakuje odgovor Wilsona. — Diplomatski krogi so naziranj, da je londonski pakt za Jugoslavijo opasnejši, kakor pogoji, ki so jih stavili zavezniški ambasadorji. Francoska in Angleška priznavata odkrito krivičnost, ki bi nastala z izvršitvijo londonskega pakta. Če se ugotovi londonski pakt, ni izključeno, da bi se moralo prej ali slej vzeti jadransko vprašanje zopet v pretres, pri katerem bi brez sodelovanja mirovne konference odločevala Zveza narodov. Naša vlada do 23. še nidočila natančnih informacij od delegacije v Parizu, kar je pripisovati slabim brzolavnim razmeram, radi česar delegacija ne more dobiti dosti hitrega stika z vlado v Beogradu.

Rok za odgovor na ultimatum podaljšan. »Messaggero« javlja iz Londona potrjeno vest, da se je jugoslovanski vladni na njeno prošnjo podaljšal rok za sprejem ali odklonitev zadnjega predloga v reškem vprašanju od 3 na 7 dni.

Naša vlada še ni odgovorila na ultimatum. »Jugoslavija« prinaša iz Beograda vest, da naša vlada še ni odgovorila na ultimatum in stoji na stališču, da poteče rok še le danes, ne pa 27. tm., ker je sprejela istega dne 22. tm., od katerega dne teče sedemdnevni rok za odgovor.

Odločitev še ni padla. Ker vlada do 24. tm. opoldne od delegacije v Parizu ni prejela podrobnih pojasnil o stanju, v katerem se nahaja jadransko vprašanje,

Vlečem se. Noge se zadevajo ob zemljo in vsak gib mi povzročuje neznanško bol. Kričim, tulim in stokam, ali vendar se plazim naprej. Konečno ga imam. Evo čutara . . . voda je v njej . . . pa še koliko! Zdi se, da je nad polovico polna. O, vode imam za dolgo . . . do same smrti!

Ti me rešuješ, moja žrtva! Oprvši se na eden laket sem začel odvezovati čutaro in nenadoma sem padel — izgubivši ravnovesje — z licem na prsi svojega spasilca. Od njega je šel že precej močan mrtvaški vonj.

Napil sem se. Voda je bila topla, a nepokvarjena in vrhutega je je bilo mnogo. Nekaj dni še preživim. Spominjam se, da je v »Fiziologiji vsakdanjega življenja« pisano, da more človek živeti brez piče več kakor teden dni, če ima le vodo. Da, tam je tudi povedana zgodba samoubojice, ki se je umoril z gladom. Živel je zelo dolgo, ker je pil.

No, in kaj? Če še proživim kakih pet ali šest dni, kaj bo iz tega? Na šiso proč. Bolgari so pobegli. Ceste ni blizu. Vseeno — meni je umreti. Samo da sem si mesto trodnevne agonije pripravil teden-dnevno. Bi-li ne bilo boljše končati? Ob mojem sosedu leži njegova puška, odličen angleški proizvod. Treba samo izteg-

še ista ni zavzela definitivnega stališča napram antantnemu ultimatu. Vsa javnost pa nestrno pričakuje odločitve.

D' Annunzio mobilizira. Iz Reke dohajajo vesti, da namerava d' Annunzio proglasiti na Reki splošno mobilizacijo od 16. do 40. leta. D' Annunzio je mnenja, da brez krvi ne bo šlo, bodisi, da pripade Reka Jugoslaviji ali pa Italiji.

Italijani napadajo Wilsona. Tržaški »Piccolo« prinaša v svoji številki z dne 24. tm. oster uvodni članek, v katerem napada Wilsona in Ameriko radi njihovega zavzemanja za Jugoslavijo.

Niti je povratek v Rim. Italijanski min. predsednik je 22. tm. došel v Rim in se podal 23. tm. na Kvirinal, kjer ga je sprejel kralj v enourni avdienci. Na to je sklical ministrski svet.

Pogajanja Čehoslovaške z Italijo. Pogajanja, ki so se vršila med Česko in Italijo v Trstu, dovela so do sporazuma. Izdelan je načrt pogodbe za prometne odnose in bo predložen parlamentom obeh držav.

Stavka v zasedenem Tirolskem. »Der Tiroler« javlja, da se je italijanska železničarska stavka razširila tudi na južni del Tirolske v 75% obsegu. Tovorni promet je ustavljen, osebni promet se deloma vrši.

Italijanske čete zapuste Sibirijo. Iz Rima se doznava, da zapustijo italijanske čete Sibirijo ter se vkrcajo na ladje, ki jih odpeljejo v domovino.

Churchill hoče odstopiti. »Messaggero« piše, da namerava angleški vojni minister odstopiti, čim bi se Lloyd George podal na pot mirovne politike napram sovjetski Rusiji.

Predsedniške volitve v Ameriki. Iz Zedinjenih držav prihaja poročilo, da bo glasilo Bele hiše »New York World« pri bližajočih se volitvah predsednika podpiralo kandidato Hooverja za predsednika Zedinjenih držav. »Times« pravijo, da je ta vest presenetila visoke kroge, ker je v tem razvidno, da podpira Wilson kandidato Hooverja.

IZ KOROTANA.

Obsojen nemškutar. Sodišče v Dobrlivasi je obsodilo nekega Ivana Magajeta, najemnika v Kazazah, ker je v svoji nemškutarski zagrizenosti žalil pri vsaki priliki tamošnjega učitelja g. Ljudevita Komarja. Prisodilo mu je teden dni zapora z enim trdim ležiščem. Tam bo imel priliko premišljevat o svojih zagrizenih zbadanjih in o občevaranju z ljudmi. Pri obravnavi je vse tajil, vendar so bili dokazi tako tehtni, da se bo moral za žalitve pokoriti v ječi.

V Velikovcu se je ustanovila 14. tm. Belska podružnica SPD. Pospeševala bo planinstvo in tujski promet v okoliših Železne Kaple, Dobrlvasi in Velikovca. — Priglasiti se je pri g. Avgustu Kolšek, notarju v Velikovcu.

Velikovški hujškač. Pinterič ml. iz Velikovca agitira pridno za Avstrijo. V Doblju se je spravil nad kmeta Valentina Slamanika. Ta ga je nekoliko časa poslušal, potem pa pošteno ozmerjal in kot odločen Slovenec ovadil pri orožništvu. Hujškač bo dobil po svoji zaslugi plačilo. Ko bi vsi zavedni koroški Slovenci tako postopali, bi bilo kmalu konec neprestanih hujškarij.

niti roko; potem — eden mig — in konec. Patrone se tudi kupom valjajo. Ni uspel vseh izstreliti.

Torej, končati ali — čakati? Česa? Izbavljenja? Smrti? Čakati, da pridejo Turki in mi začno odirati kožo z mojimi ranjenih nog? Pa je že bolje, če se sam . . .

Ne ni treba obupavati. Boril se bom do konca, do poslednjih sil. Kajti če me najdejo, sem rešen. Morebiti, da kosti niso načete; me še izlečijo. Videl bom še dom, mater, Mašo . . .

Bože moj, ne daj jim zvedeti vsjo resnico! Naj mislijo, da sem bil pri priči ubit. Kaj bo z njimi, kaj bo, če zaznajo, da sem se mučil dva, tri, četiri dni!

Meša se mi; potovanje k sosedu me je dovršeno izmučilo. Pa še ta grozni smrad! Kako je počrnel . . . Kaj bo z njim jutri in pojutrišnjem? In zdaj ležim tu samo za to, ker nimam moči, da bi se zavlekel proč. Oddahnem si in zlezem na staro mesto; ravno prav, saj piha veter od tam in bo nosil smrad od mene.

Ležim v popolni onemoglosti. Solnce mi že lice in roke. Nimam s čem pokriti se. Da bi bila vsaj noč skoreje; zdi se mi, da bo ta druga.

Misli se mešajo, pozabljen postajam. * * * Konec prih.

MARIBORSKE NOVICE.

Obletnica krvavega dneva v Mariboru je bila 27. tm. Nahujskana nemška množica je lani ta dan hotela pred ameriškimi komisijo pokazati svoj odpor proti Jugoslaviji. Navalila je tudi na magistrat, pri čemur je padlo več — zadnjih žrtev za »nemški« Maribor. Duševni in dejanski uprizoritelji teh dogodkov pa se mnogi še danes klatijo po Mariboru.

Za brezpravne mariborske Nemce se zavzema socialistični list »Volksstimme«, ki se je nedavno zavzemal tudi za — nemško šolo na Muti. Kako »brezpravni« so mariborski Nemci, kaže dejstvo, da so jim ostale vse šole, za katere je bilo dovolj nemških otrok, dočim tisoči Slovencev pred prevratom v Mariboru niso imeli niti ene javne slovenske šole. Način pisanja »jugoslovanskih« socialistov je vsekakor sumljiv in močno smrdi po lovljenju nemških glasov pri občinskih volitvah. Zakaj govorite po ovinkih? Na dan z jasno besedo!

Sokolstvo.

Občni zbor Celjske Sokolske Župe se vrši v nedeljo, dne 1. svečana t. l. dopoldne ob 9. uri v društveni sobi celjskega Sokola. Dnevni red običajen.

Šentjurski »Sokol« priredi v nedeljo 8. svečana ob 19. (7.) uri »Večer jugoslovanskih narodnih pesmi« z gledal. igro »Brat Sokol« v gostilni brata F. Klanjšeka. V sporedu so zastopane narodne pesmi vseh treh jugoslovanskih plemen. — Ker se posebna vabila ne razpošiljajo, se tem potom vsi prijatelji in znanci najvljudneje vabijo. — Pevski zbor.

CELJSKE NOVICE.

Naši Nemci nas tožijo. Izvemo, da je nedavno prišel k zastopniku našega zunanjega ministrstva angleški poslanik v Beogradu in izjavil, da doliva od celjskih Nemcev neprestano pritožbe, kako se jim hudo godi, kako so brezpravni in enako. Angleški poslanik je dobil seveda primerno, dejanskim razmeram odgovarjajoče poročilo. Naši nemški sodržavljani, ki se sicer cede same lojalnosti, na drugi strani pa dobivajo še vedno tajne direktive iz Gradca (kakor n. pr. glede ustanovitve nemške Wirtshaftspartei!), bi radi postajali predrzni in upajo našo slovensko upravo v beogradskih krogih očrtniti kot krivično in pristransko. Domišljujejo si tudi še vedno, da jim gre v prej nemških mestih vodilna vloga kakor nekdanj in ker jim je odpadla, se hočejo igrati »brezpravne«. Naj bodo uverjeni, da te predrznosti ne bomo dolgo več mirno gledali.

Seja volilnega odbora JDS se vrši v petek 30. tm. ob 8. uri zvečer v uredništvu. Prosimo sigurno polnoštevilne udeležbel!

Demokratski stranki hočejo obestiti ustanovitev spodnještajerske »Wirtshaftspartei«, pod katerim imenom hoče, kakor smo že pisali, nastopati v bodoče nemška stranka pri nas. Brihtno mnenje, da smo demokrati ustanovili nemško Wirtshaftspartei, da bi socialistom odtegnili pri volitvah nemške glasove, je kot kukavičje jajce izlegla mariborska socialistična »Volksstimme«. Baje je neki socialistični voditelj isto nedavno tudi v Celju modroval. Mi se takim neumnostim moremo le — smejati!

Iz Celja. (Zborovanje beguncev). V nedeljo 25. tm. so zborovali begunci v »Nar. domu«. Gosp. predsednik pripravljalnega odbora za begunsko organizacijo je otvoril zborovanje s primernim ogovorom ter je pojasnil statute »Narodnega sveta« s sedežem v Ljubljani. Na to se oglasi naš mnogozaslužni poslanec gosp. dr. Kukovec, ki je glede težkega vprašanja nasproti Italiji povedal marsikaj zanimivega in obenem tudi tolažljivega. Upamo, da Jugoslavija ne bo pila tako vroče juhe, kakoršno jo kuhajo laški škrtali! Kljub temu pa ne smemo biti brezbržni, pač pa pozorni in delavni, kakor še nismo bili nikdar poprej! Zato je nujno potrebno, da naši celjski politični voditelji nemudoma skličejo veliko ljudsko protestno zborovanje, na katerem naj precizirajo naše stališče ter stavijo odločne zahteve v jugoslovansko-italijanskem vprašanju. Zbor si je izvolil 20 zaupnikov in ti so si izbrali nov odbor in delegate za »Narodni svet«. Zborovalci so enoglasno sprejeli zelo odločno in neoporečno utemeljeno resolucijo, ki se je odposlala kr. vladi v Beograd. Odposlali so tudi

brzojavko ljubljenu kralju in prestolonasledniku Aleksandru. Koncem so se begunci dogovorili, da se udeležijo prihodnjih občinskih volitev ter da bodo oddajali svoje glasove le tistim kandidatom, ki bodo delovali za jedinstvo troimenega naroda SHS in za utrjenje naše mile Jugoslavije.

Zgodba o kavalkrskih čevljih ali tatvina, verižništvo in navijanje cene. Pred štirinajstimi dnevi je stanovanjska komisija v Celju odredila, da morata lastnika znane tvrdke izprazniti sobo, kjer sta imela pisarno. Uklonila sta se le sili, poosebljeni v policiji, ki jima je znosila pohištvo iz pisarne na dvorišče in v klet. Ko sta se oba brata bila že nekoliko sprijaznila z usodo, češ da najbrže tudi davkov ne bode trebalo več plačevati, pa pride lepega dne k mlajšemu podjeten dečko s parom lepih visokih čevljev. Ponudi mu jih na prodaj. Gospod, ki so mu čevlji vidno ugajali, jih začne takoj obuvati in se zelo začudi, da so mu tudi ti tako tesni kakor njegovi lastni. Postane pozoren in pogleda, kje so njegovi. Pa, jo! Izginili so bili za časa selitve. Šel je s prodajalcem takoj k žandarmeriji. Tam so dognali, da je trgovcu ukradel čevlje bivši hlapec, ki jih je prodal nekemu svojemu znanцу za 200 kron; ta znanec jih je pa dal za 400 kron v komisijo fantu, ki jih je prišel prodajati za 550 kron. — Pravijo, da je resnega orožnika pri preslišanju zadeve premagal smeh, tudi fant se je baje smejal, trgovec se je pa ob spominu na selitev samo prisiljeno muzal. Pravi pa, da mu še vrnejo morda tudi pisarno čisto slučajno, kakor so mu prinesli čevlje.

Niš jim ni pravi! Dokler so imeli naši pristni in nepristni nemci razne naprave v svojih rokah, so se godile lahko v njih največje neumnosti in lumparije — živa duša ni niti bevsknila. Sedaj se pa »vodilni organ« naših nemcev, duševno skrajno impotentni celjski nemški listič zaganja in zadira v vse, kar ni več v njihovih rokah. V zadnji številki se obreguje ob Trgovski gremij v Celju. Nas to zadiranje ne razburja, če našim par nemškutarjem dela veselje, naj še mirno naprej posnemajo pasji laježe.

Pazite na garderobol! Pri kaki prireditvi se dogaja, da je večkrat kdo ob klobuk, suknjo, dežnik, boo ali kaj sličnega, ker je pustil svoje stvari — v garderobi. Godi se pa to zato, ker so garderobe ali brez števil, ali pa ker čuvajo obleko popolnoma nespodobne osebe. Je li čudo potem, če si kak tujega blaga lačen gost postreže s tujo lastnino? Najbolj klasičen slučaj smo doživeli pred dobrim mesecem pri neki prireditvi, ko je čuvar pri garderobi rekel iz dvorane privrelim gostom: »Kar sami si vzemite; najbolj veste, kje imate kaj!« — Tako ne gre. V gledališče, Narodni dom, Union itd. spadajo v garderobo številke in pazniki.

Pasji zapor. Z ozirom na pojav pasje stekline v neposredni bližini mesta Celje se je odredil pasji kontumac tudi za okoliš mestnega magistrata celjskega. Tozadevni razglas je nabit na uradni deski.

Občeslovensko obrtno društvo v Celju sklicuje svoj redni letni občni zbor na nedeljo dne 1. februarja 1920. dopoldne ob 9. uri v Narodni dom v Celju s sledečim dnevnim redom: 1. Poročila društvenih funkcionarjev. 2. Volitev gospodarskega sveta (15 udov na tri leta in dveh preglednikov na eno leto). 3. Ustanavljanje in ustroj obrtniških gospod. zadrug (predavanje). 4. Enotna organizacija slovenskega obrtništva (predavanje). 5. Slučajnosti. — Občni zbor je sklepčen ob vsakem številu navzočih.

Obrtniški sestanek v četrtek dne 29. januarja je pri »Dalmatincu« (g. I. Matković) na glavnem trgu ob 7. uri zvečer. Člani, ki reflektirajo na žico, žičnike ali mizarski klej, naj se čimprej prijavijo pri društvenem tajniku, ker se bo blago te dni počelo oddajati.

Prijet tat. Včeraj je bil prijeto tukaj Anton Peterc, rojen 1875 v Mariboru. Ukradel je v Hotelu »Pri pošti« odejo, katero še je imel pri sebi. Prišel je iz Ogrskega; listine ki jih je imel, ga izkazujejo kot slikarja.

Šolka vest. Na tukajšnji mestni šestrazrednici je začasno prideljen v službovanje g. Josip Valenčič, stalni učitelj v Zidanemmostu in začasni šolski vodja na Blanci.

Umrla je tukajšnja poštna oficijantka gđ. Pavla Grohman, rojena 1876.

V nedeljo dopoldne bila je še v službi; ob 1. uri popoldne jo je zadela kap in je umrla.

Nesreča na cesti. V ponedeljek dne 26. tm. povozil je nek voznik pred Dijaškim domom sinka tukajšnjega policijskega uradnika g. Bradaca. Poškodbe so take, da je upanje, da deček okreva.

Več snage pri pekih smo si že večkrat želeli. Te dni je neka stranka zopet našla v kruhu, kupljenem pri nemškem peku, črva. Vsaj toliko potruditi bi se lahko, da bi moko preselili, ker žemlje in kruh so dovolj dragi in dovolj majhni.

Nekaj gledaliških lož, ki so ostale pri dražbanju v mestnem gledališču brez ponudb, oddaje »Dramatično društvo« naknadno po povprečnih cenah v abonma. Interesentom daje pojasnila tajnik »Dramatičnega društva« g. I. Plahuta, pisarna Delniške pivovarne, Levstikova ulica št. 6, telefon št. 79.

Henny Porten v filmu »Na poskušnji« vidi se še danes (v sredo) v kinu v Gaberji. Ne zamudite tega izvanrednega užitka!

Ekspozitura centralnega urada proti navijalcem, verižnikom in tihotapcem bi glasom »Napreja« bila pričela poslovati tudi v Celju. Ker nas ljudje prihajajo vpraševati, kje se nahaja ta ekspozitura, smo vprašali na pristojnem mestu glede ekspoziture in dobili poročilo, da celjsko okrajno glavarstvo oziroma mestno gerentstvo še ni dobilo nebenega uradnega obvestila glede ustanovitve ekspoziture v Celju. To javljamo prebivalstvu v večnost; obenem pa izrekamo željo, naj bi se ustanovila ekspozitura čimprej, zakaj baš te dni se je zopet zgodil slučaj, da se je v neki nemški trgovini kupcu zaračunilo blago dražje nego je bila naznačena cena v izloženem oknu.

DNEVNE NOVICE.

Nove volitve v odbor Slov. kmetijske družbe. Poročali smo nedavno, da se je vršil za kranjske podružnice Slov. kmetijske družbe občni zbor, na katerem so klerikalci na čuden način pri volitvah predsednika zmagali, nakar je bil vsled splošnega nemira občni zbor odgođen. Sedaj prihaja poročilo, da je deželna vlada celo postopanje in volitev kot nepravilno razveljavila, to pa za to, ker bi se bil moral sklicati občni zbor za podružnice iz cele Slovenije in ne samo iz Kranjske. Deželna vlada je tudi naročila, da se mora po vseh podružnicah izvršiti nova volitev delegatov, nakar se mora sklicati nov občni zbor.

Enodušnost jugoslovanskih časnikov. V teh težkih dneh, ko se odloča u-soda Jadrana, zaveda se vse časnikarstvo širom naše domovine popolnoma svoje misije. Vsi časniki, bodisi katerekoli stranke, politični in nepolitični zavzemajo enako stališče, vztrajati na naših pravičnih zahtevah do narodne samoodločbe, narodne neodvisnosti, proti nasilju pariških mogotcev. Vsi se strinjajo v zahtevi, da se od našega narodnega in državnega telesa ne sme odrezati niti pedi naše zemlje, našega življa. To je očividni dokaz razumevanja narodnih in državnih teženj.

Svoje naročnike opozarjamo na mirovno pogodbo, ki jo prinaša današnja »Nova Doba« v izviru in jo bo v prihodnjih številkah še nadaljevala Mirovna pogodba bo vsak čas tudi od naše države podpisana in bo za vsakega državljanca važna, da pozna vsaj njene najpomembnejše določbe. Doslej se mirovne pogodbe ni noben slovenski list objavil in je toraj zopet ravno »Nova Doba« prva, ki bo javnosti marsikako perečo nejasnost s tem razsvetlila. Upamo, da nam tudi občinstvo izkaže enako pozornost za naš trud, ki ni ravno majhen.

Poročil se je dne 21. tm. v Petrovčah g. Franjo Teržan z gospo Pepco Steinerjevo, posestnico v Petrovčah. Bilo srečno!

Društvo »Jugoslavija« v Plzinju. Glasbena Matica v Ljubljani je prejela obvestilo, da se je v Plzinju ustanovilo društvo »Jugoslavija«, katerega namen je, da omogoči kulturno zvezo čehoslovanske republike s kraljestvom SHS. — Opozarjamo vse jugoslovanske umetnike ter vsa pevka in glasbena društva, ki nameravajo potovati v čehoslovansko republiko, ali sploh žele stika v kulturnih, posebno v glasbenih zadevah s čehoslovanskim narodom, naj se obračajo na to društvo, ki je izjavilo, da je pripravljeno, jim v vsakem oziru ustreči ter opozoriti na nje javnost. To društvo nam je jasen

dokaz, kako umevajo in streme naši severni bratje za kulturnim zblizanjem obeh bratskih narodov; zato moramo ustanovitev tega društva kar najtopleje pozdravljati.

Imenovanje vsučiliških profesorjev za Ljubljano. Po poročilih iz Beograda je izšel 27. tm., na dan sv. Save, kraljev ukaz o imenovanju vsučiliških profesorjev v Ljubljani. Doznavajo se, da minister prosvete ni mogel ustreči predlogu ljubljanskega profesorskega kolegija v popolnem obsegu. Razlog leži edinole v proračunskih težkočah, ker so po krivdi bivšega poverjenika dr. Verstovška, krediti za ljubljansko vsučilišče odsejeni mnogo manjši, kot se je sedaj pokazalo za potrebno. Kakor se zagotavlja, se bo število profesorjev kmalu pomnožilo in bodo tudi učenci, ki zaenkrat niso bili imenovani rednim profesorjem, kmalu dobili svoja prava mesta. — Imenovani so: **Na pravni fakulteti:** za redne profesorje dr. Gregor Krek in dr. Anton Skumovič, za izrednega profesorja dr. Rado Kušej; **na filozofski fakulteti:** za rednega profesorja dr. Fran Jesenko, za izrednega profesorja docent dr. Hadži, dr. Ljudomil Hauptman in docent dr. Karl Oswald, za privatnega docenta pa Jakob Kelemina in dr. Izidor Cankar; **na medicinski fakulteti:** za rednega profesorja dr. Ivan Plečnik; **na tehniški fakulteti:** za izrednega profesorja inž. Alojz Kralj, za docenta inž. Ivan Vurnik; **na teološki fakulteti:** za rednega profesorja dr. Josip Srebrnič, za izrednega profesorja dr. Franc Lukina in dr. Matija Slavič, za docenta pa profesor veronauka Snoj.

Nove iznajdbe Slovence. G. Ivan Maslé, brat iznajditelja naprave proti trčenju vlakov, Zvonimira Masléta, iznašel je dve stvari, ki znata postati velikega pomena v varnostnem oziru. Prvič je s pomočjo električnega toka konstruiral blagajno, ki bo alarmirala pri najmanjšem dotiku stražnika ali poljubno koga v hiši. Pri tem se ne da pretrgati žice ki veže alarmne zvonce z blagajno. Druga iznajdba pa je ključavnica z električnim tokom in ključem, ki je regulir, na poseben način. Ključavnica in ključ sta zelo komplicirana in kdor ne pozna regulacijske naprave in gotove številke, ključavnice ne more odpreti; razun tega pa ima ista tudi alarmno napravo. Obe iznajdbi kaže, da postaneta varnostni napravi prve vrste in že se pojavljajo inozemske tvrdke, ki so pripravljene izdelovati take blagajne in ključavnice ter slične varnostne naprave po tem načinu. Mlademu izumitelju pa želimo mnogo uspehov!

DOPISI.

Gomilsko. V Kamenčah je nanaglo ma umrl dne 27. tm. posestnik Ivan Fon-da v najlepši moški dobi 30. let. Pogreb se vrši danes 29. tm. na pokopališče v Braslovčah. N. v m. p.!

Poljčane. Pretekli teden je tukaj umrl zdravnik Fr. Novosad. Bil je rodem Poljak, a do zadnjega časa zagrizen nemškar.

Zgornja Polskava. Pri nas je začela tako hudo razsajati španska bolezen, da so morali šolo zapreti, ker je že 70 šolarjev obolelo. Bolezen je neizprosna. Ko smo pred par dnevi spremljali na pokopališč posestnika Kalana, mu je začela umirati edina hčerka in že čez tri dni smo tudi njo pokopali.

Iz Cvena pri Ljutomeru se nam piše: Tukaj je umrl dne 23. tm. dolgoletni nadučitelj osnovne šole g. Toma Pušenjak. Bil je uzoren šolnik, marljiv vzgojitelj izročene mu mladine. Izven svojega poklica je bil neutrudljivo delaven na polju vrtnarstva in poljedelstva sploh ter je marsikomu z dobrim svetom in tudi praktično pomagal do blagostanja. Bil je tudi navdušen čebelar. Težki udarci, ki so mu tekom enega leta odvzeli soprogo, hčerko in sina, so oslabili tudi njegov život. Preselil se je nenadoma k svojim v večnost. Blagemu šolniku ohranimo hvaležen in trajen spomin!

TRGOVINA. OBRT IN NARODNO GOSPODARSTVO.

Nove cene za živino. LDU Ljubljana, 22. jan. Deželna vlada je poslala vsem okrajnim glavarstvom in gospodu civilnemu komisarju za Prekmurje navodila, po katerih naj se določijo po celji Sloveniji kolikormožno po enotnih načelih prodajne cene za živila in druge vsakdanje potrebščine. Ta navodila so

potrebna, ker se v splošnem opaža, da postopajo občine pri določanju prodajnih cen brez sistema, se ne ozirajo na dejanske razmere, zlasti pa na sosednje okoliše, temveč vpoštevajo predvsem le svoje lokalne interese. Urejena prehrana je pa mogoča edinole tedaj, ako se bodo za okoliše, ki tvorijo gospodarsko enoto, določile tudi enake cene. Pri vsakem okrajnem glavarstvu naj se sestavi posebna komisija za presojanje cen kot posredovalni organ okrajnega glavarstva. Tem komisijam, ki bodo sestavljene iz strokonjakov in izvedencev, se pritegnejo, kar se razume samoposebi, tudi zastopniki konzumentov. Prav posebna razlika se pa kaže pri prodajnih cenah za klavno živino, dasi baš za to razliko ni nobenega tehtnega razloga. Nasprotno, ravno glede klavne živine se mora vsa Slovenija smatrati za enoto, ki naj bi imela tudi enotne prodajne cene. Zato je potreba, da se ta razlika čim prej odpravi in tako omogoči redna preskrba prebivalstva z mesom. Po izjavi strokonjakov, ki jih je zaslišal odsek za prehrano, je smatrati naslednje cene za klavno živino kot primerne in odgovarjajoče sedanjim prilikam: za vole I. vrste 10 K za kg žive teže, za vole II. vrste 9 K, za vole III. vrste 8 K; za krave I. vrste 8 K za kg žive teže, za krave II. vrste 7 K, za krave III. vrste 6 K; za bike in telice I. vrste 9 K za kg žive teže, za bike in telice II. vrste 8 K, za bike in telice III. vrste 7 K. koščena živina brez razlike 5 K za kg žive teže. — Okrajna glavarstva imajo poskrbeti, da se te cene čimprej uveljavijo ter vsako navijanje teh cen prepreči.

Trboveljska premogokopna družba s sedežem na Dunaju je sklenila plačati po 12 kron dividende na delnico. Sklenilo se je, da se preseli sedež družbe v Ljubljano in da odproda družba premogokope v Istri laški družbi za delniško glavnico 15 milijonov lir. Trboveljska družba ostane udeležena pri novi družbi s 40%. Kupnina znaša 6 milijonov lir v delnicah, 7 milijonov lir v gotovini. Tri milijone lir je Trboveljska družba že sprejela, ostanek pa dobi na razpolago v Franciji za plačevanje kuponov, obresti in obligacij. Obligacije obdrže hipotekarno garancijo.

Prepoved izvoza tujega denarja. — Naredba min. sveta M. št. 4034 od 27. decembra l. l. v zvezi z naredbo fin. min. J. št. 3074 od 13. nov. l. l. prepoveduje izvoz grških drahem v svoti preko 700 komadov in italijanskih lir preko 1200 komadov. Potniki tudi ne smejo nesti seboj več vrst denarja, katerega izvažanje je prepovedano, kakor svoto 1000 frankov po kurzu fin. ministrstva. Ves denar, ki bi presegal označene zneske, bodo carinarnice zaplenile in oddale v državne blagajne; proti dotičnim osebam pa se bo postopalo kakor proti tihotapcem.

Dobava smodnika. Urad za pospeševanje obrti je dobil od g. ministra vojne in mornarice dovoljenje, da sme porazdeliti med obrtnike 1000 kg navadnega razstrelilnega smodnika, 1000 kg ojačenega razstrelilnega smodnika, 200 kg minskega smodnika ter manjšo množino kapselnov. Oddajali bomo po 100 kg. — Manjši reflektantje naj zato svoja naročila združijo. Interesenti naj se zglašajo pri Zavodu za pospeševanje obrti v Ljubljani do 7. februarja.

RAZNE VESTI.

Letalci vzdržujejo pošto službo v Italiji. »Agenzia Stefani« javlja iz Rima, da se je začela 24. tm. pošta služba z letali na progah Rim-Pisa-Milan in z zrakoplovi na progah Milan-Turin in Milan-Benetke.

Španska bolezen na Japonskem. Iz Tokija se doznava, da razsaja tam španska bolezen v strahovitem obsegu. V samem Tokiju je obolelo 200.000 oseb. Vsak dan umre približno 1700 oseb. Na vladno odredbo nosijo ljudje maske proti plinu, da se obvarujejo bolezni.

Banditu najprimernejši dar. Reške žene so podarile d' Annunziju velik banditski nož v priznanje njegovega »junškega« pohoda na Reko. (Edino primeren dar, s katerim se naj čim prej sam seznaní, če noče, da jih kmalu izkupi od druge strani.)

Dober mesec za lenuhe bo letošnji mesec svečan. V tem mescu je 5 nedelj razun tega pa še praznik (svečnica), tako da bo vključ vrinjenemu prestopnemu dnevu (24.) samo 23 delavnikov.

Izbruh ognjenika. Blizu mesta Vera-cruza v Mehiki izbruhnil je ognjenik silno veliko žareče lave, ki je razdajala dvojice mestec San Miguel in Calchahuala. Iz žareče lave pihali so goreči žvepleni plini ki so uničili, česar ni dosegla valeča se lava. Od prebivalstva se ni rešil nikdo.

Eno- in dvekronske bankovce bodo žigosali v Avstriji. Kedaj, še ni določeno.

Železniški promet v Rumuniji ustavljen. Rumunsko ministerstvo saobračaja javlja, da je v Rumuniji radi pomanjkanja premoga ustavljen ves železniški promet. Vozi samo še Simplon-Orient-Express.

Kuga. V Rusiji, posebno v Moskvi je počela razsajati kuga. Svet ljudskih komisarjev je vsled tega zapustil mesto in se nastanil v Tveru.

Stavka. Na Dunaju so začeli stavkati krojači. Gre se za zboljšanje plač.

Nemiri v Indiji. Tudi v Indiji, posebno v Bombay stavkajo. Stavkajoči so po večini tekstilni delavci, ki so te dni začeli pleniti po skladiščih predilcev. Policijsko posredovanje je bilo brezuspešno, na kar je vojaštvo streljalo in ubilo enega stavkajočega.

Atentat na nemškega ministra Erzbergerja. Iz Berlina je došla vest, da je bil minister Erzberger pred par dnevi, ko je zapustil ministerstvo in stopil v voz, obstreljen. Ena krogla se je odbila na urni verižici, druga mu je prebila roko in vdrla v prsi. Poškodba je taka, da komplikacije niso izključene.

Rojen po pogrebu — svoje matere. Anglež Richard Edgecumbes in general Lee narodila sta se po pogrebu svojih mater. Neverjetno, pa vendar resnica. Mati Richarda Edgecumbesa zgubila je zavest po neki kratki bolezni. Zdravnik je konstatiral smrt, na kar so jo pogrebili. Ponoči pa je šel grobokop, odprl grob in začel mrtvecu vlačiti prstane z rok. Pri tem se je žena počela gibati ter prišla k zavesti. Grobokop je prestrašen zbežal ter pozabil na svetilko. Srečna lady Edgecumbes pa je vstala iz groba, vzela svetilko in odšla domov. Pet let potem se je rodil sin Richard. Mati generala Lee-ja imela je krč. Ta jo je nekoč popolnoma zvil. Zdravnik je izrekel, da je umrla. Ko so jo spustili v jamo in počeli metati na krsto zemljo, slišali so iz krste klice in udarce. Prestrašeno ženo so izvlekli iz groba. Leto dni po tem se je rodil Lee, ki je bil general v angleško-amerikanski vojski.

Kako je nastal ples »polka«. Gotovo bo izvor »polke« zanimal v tem »plesnem času« naše plesalce in plesalke. Zgodovina tega plesa je sledeča: neka služkinja bila je ostala sama pri hiši. Za kratek čas pričela je peti in plesati. Pri tem jo je iznenadil njen gospodar. Ker je bil vnet ljubitelj glasbe in plesa, rekel je služkinji naj prepoje in odpleše pred njim še enkrat, pri čemur je gospodar zabilježil glasbo in korak. Ta ples se je potem okrog leta 1830 plesal prvičkrat v Pragi, kjer je dobil radi svoje polkoračne sestave češko ime »polka«, kar pomeni polovico.

Zadnja poročila

Železničarska stavka v Italiji se nadaljuje.

Trst, 27. jan. (LDU.) Stavka italijanskih železničarjev se nadaljuje glasom lista »Lavoratore« disciplinirano. V Trstu stavka 3500 železničarjev, število stavkokazov ne dosega 600.

Volitve na Ogrskem.

Budimpešta, 27. jan. (LDU.) Ogrski kor. ur. poroča: Glasom časniških poročil je znanih doslej 108 izidov; 52 je kršč. socialcev, 39 članov stranke malih posestnikov, ostali raznih drugih ali brez strank.

Preki sod v budimpeštanskem policijskem okolišu.

Budimpešta, 27. jan. (LDU.) Budimpeštanska policija je proglasila preki sod za rop, umor, javno nasilstvo, oškodovanje tuje lastnine itd.

Brusilov — redivivus?

Praga, 27. jan. (LDU.) »Venkov« poroča iz Londona, da tamošnji listi poročajo, da prevzame general Brusilov poveljstvo nad rdečo armado, ki ima pričeti ofenzivo proti Poljski. Brusilov se je ponudil Trockemu na razpolago, ko je izvedel, da so mu Denikinovi vojaki ustrelili sina. (Čudno — že Brusilov sam je bil glasom časniških vesti parkrat od boljševikov umorjen! O ta nesrečna »izvirna« poročila!)

Špedicijski oddelek:

Prevažanje vsakovrstnega blaga na mariborskem trgu, špedicija vseh vrst, zacarinjenje, prevozi z nabiralnimi vozovi na vse strani, selitve s patentiranimi vozovi, vskladiščenje raznega blaga in pohištva.

145 50-1

Največje domače podjetje v Jugoslaviji

„Balkan“

trgovska, špedicijska in komisijska deln. družba

Podružnica Maribor.

Pisarna: Reiserjeva ulica 1. Telefon interurban 375.

Centrala: Ljubljana. Podružnice: Trst, Dunaj, Beograd.

Redne zveze z največjimi tu- in inozemskimi tvrdkami.

Blagovni oddelek:

Prodaja vsakovrstnega kolonijalnega blaga na debelo, import ter eksport, prekmorske kupčije.

Komisija:

Prevzame se blago vseh vrst v prodajo.

Telefonska štev. uredništva „Nove Dobe“ in okrožnega tajništva JDS v Celju je

53.

Imate bolečine! V obrazu? v celem telesu? Vaše mišice in živci Vam odpovedujejo? Poizkusite pravi Fellerjev Elza Fluid! Bodete se čudili! 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici 27 K.

Ali trpite na počasni prebavi?

Na slabem apetitu? Zaprtju? Proti temu pomagajo prave Fellerjeve Elza-kropljice! 6 skatljic 12 K. Prava, želodec krepujoča švedska tinktura 1 steklenica 12 K, omot in pošten posebej a najceneje,

Evgen V. Feller, Stubica dolnja, Elza-trg, št. 356. Hrvatska. 1590 A 15-4

Za neveste!

Proda se par krasnih, popolnoma novih, še nerabljenih **šivanih odelj**, povlečenih z najfinejšo rumeno svilo; čista bela bomba-ževina. — Vprašati: Trubarjeva ulica št. 1, (»Vila Adelle«) I. nadstr. levo. 153

Vabilo na domačo veselico

katera se vrši dne 31. jan. 1920

v vseh prostorih gostilne

M. Janžek v Celju

za Kresijo. 151 1

Vsopnina za osebo 3 K.

Začetek ob 7 uri zvečer.

Svira priljubljena železnišarska godba. Za dobra jedila in pijačo

skrb in se priporoča za obilen obisk

M. Janžek.

Velika zavarovalna družba išče dobrega zastopnika

za Ljubljano, Maribor, Celje, Kočevje, Dravograd, Rogatec-Slatino in Podplat proti dobri plači. Za slučaj da prevzame ves inkaso, želi se varščina. Ponudbe spodatki dosedajnega življenja in priporočila je poslati na naslov

Za 35 Annoncen-Expedition
Rasteiger, Graz.

Mladenič

star 18 let, močan, želi iti kot mesarski vajenec v kako večjo mesarijo, kjer bi imel lahko hrano in stanovanje pri mojstru. Ponudbe in pogoje prosi **Franc Sovinc, Pristova. 147 1**

Na dobro hrano se sprejme več oseb. Kje, se poizve na okopih (šolska) 13 v prvem nadstropju. 149 1

Lepa vila

z modernim gospodarskim poslopjem in posestvom za eno kravo rediti se **takoj proda** v Spod. Poljčanah. Več pove **Ivan Pančič, vlg. Lustiger v Poljčanah. 142 1**

Uradnica

vešča knjigovodstva, z lepo pisavo se takoj sprejme. Ponudbe na:

Zaloga piva Laško

v Celju, 136 2-2

Levstikova ulica 6.

Kupim kozolec

z 4, 6 ali 8 redi (štanti).

Ivan Ribič, Zg. Roje

Sv. Peter v Savinjski dolini.

142 2-2

Sedlarska in tape- tarska delavnica**Iv. Strelec**

245 104-89

Celje, Samostanska ulica štev. 16.

Sprejme se sluga ali laborant v lekarno.

Prednost imajo taki, ki so bili že v enaki službi ali pa v vojaških lekarnah nameščeni. Ponudbe na upravništvo lista. 144 2-2

Prodaja harmonij

(znamka Mannborg), pisalni pult, 12 m preprog in kompletno sedlo. 134 2-2

Cena po dogovoru. 134 2-2

MINKA ČATER

Kameno, Sv. Jurij ob j. ž.

Izdelovanje vseh vrst čevljev od priprostih do najfinejših po dnevnih cenah 45 150-10

Rud. Zontič

Celje (blizu kolodvora)

Kocenova ulica štev. 2.

Gostilna „Branibor“

priporoča cenj. gostom najboljša domača vina ter vsak čas toplo in mrzlo kuhinjo.

Za obilni obisk se priporoča

99 104-6 **A. Robek.**

Stole, žimnice, razno pohištvo in tapetniške izdelke ima v založbi:

287 156-39 **Marija Baumgartner**

Gospodska ulica 25.

Naročila se izvršujejo točno in solidno.

Samopomoč

v Celju vabi uradnike, učitelje in njih upokojece k pristopu. Pristopi naj se pošljejo na predsedništvo „Samopomoči“

135 v Celje. 2-2

Išče se poslovodjo 89

mešane stroke. Vstop takoj. Ponudbe na naslov:

Zadruga „Samopomoč“ v Celju.

Išče se zanesljiv hlapec iz dežele k nemu konju. Brata Molan. vinska trgovina Celje. 151 2-1

V najem se išče malo posestvo, eventuelno hiša z vrtom v smeri Rečica na Paki do Celja. A. B. M. Nazaret p. Mozirje. 133 3-1

Potrjim srcem dajemo vsem prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljani in nepozabni soprog, oziroma oče in brat, gospod

Ivan Fonda

posesnik v Kamenčah

v torek, dne 27. jan. t. l. ob 1/29. uri zvečer v 30. letu svoje dobe, okrepčan s tolažili sv. vere, nenadoma preminul.

Pogreb predragega pokojnika vrši se v četrtek dne 29. jan. ob 10. uri na pokopališče v Braslovčah.

Blagega, nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin in pobožno molitev. — Mir njegovi duši!

Kamenče—Gomilsko, dne 27. januarja 1920.

Ivan, Anton in Albert

otroci

Lizika Fonda, roj. Rojnik

soproga

Mihael Fonda, oče. — Josip Fonda, posesnik in gostilničar.

Franc Fonda, Mihael Fonda, posesnik in gostilničar, bratje. —

Marija Cizej, roj. Fonda, posesnica, sestra. 154

Naznanilo!

Slav. občinstvu v Celju in okoli-
lici vlij. naznanjam, da odprem

v nedeljo 1. februarja

zopet gostilno na Glavnem trgu

poprej Koser nasled. Žumer

Sobe za prenočišča na razpolago.

Želim postreči z dobrim domačim vinom, z mrzlimi in toplimi jedili ter se priporočam za obilen obisk

ŽUMER, RESTAVRATER.

V nakup ali v celoletni najem

se išče v Celju ali Mariboru manjša moderno zgrajena hiša ali vila (3 do 4 sobe) z vrtom. Prevzame se eventuelno tudi s premičninami. Prevzame se če mogoče takoj. Natančne ponudbe pod »Ljetnikovac« 128 je vpslati upravništvu Nove Dobe. 2-2

Knjigarna, umetnine, muzikalije Goričar & Leskovšek: Celje

Zaloga papirja, pisalnih in risalnih potrebščin na debelo in drobno.

FRANC KRAMAR

Na debelo in drobno! **CELJE** Na debelo in drobno! 375 52-45

Zaloga igrač, galanterijskega, norimberškega in modnega blaga ter kranjskih izdelkov.

Velika zaloga najboljših stročnic in cig. papirja.

Po nizkih cenah in vsaki množini se dobljo

lepa, cepljena bukova drva

pri tvrdki **B. Sodin, Celje**

138 3-2 **Kocenova ulica 11.**